

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GERARD HOGAN
prednesené 23. septembra 2021¹

Vec C-433/20

**Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte
Gesellschaft mbH**
proti
Strato AG

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd, Viedeň, Rakúsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov –
Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 2 – Právo na
rozmnožovanie – Článok 5 ods. 2 písm. b) – Výnimka vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné
použitie – Servery v držbe tretích osôb poskytované jednotlivcom na súkromné použitie –
Poskytovanie služby cloud computingu – Výklad pojmu ‚na akomkoľvek médiu‘ –
Primeraná kompenzácia“

I. Úvod

1. Nástup komerčných kopírovacích strojov koncom 50. rokov 20. storočia bol pravdepodobne prvým zo série technologických pokrokov, ktoré ohrozili tradičné chápanie autorských a súvisiacich práv, a najmä ich výnimiek a obmedzení. Príchod kopírovacích strojov znamenal, že materiály chránené autorskými právami sa dali ľahko reprodukovať spôsobom, ktorý bolo prakticky nemožné odhaliť. Digitálna revolúcia, ktorá prebieha od vzniku internetu a celosvetovej siete začiatkom 90. rokov, toto tradičné chápanie čoraz viac ohrozuje.

2. Toto konanie o prejudiciálnej otázke predstavuje ďalší aspekt tohto vznikajúceho problému. Je jednotlivец, ktorý je oprávneným držiteľom materiálu chráneného autorským právom, oprávnený vytvoriť kópiu tohto materiálu na čisto súkromné účely a uložiť ju za poplatok na komerčný server pomocou techník cloud computingu, a ak áno, aká kompenzácia potom prináleží majiteľovi autorského práva? To je podstata prejednávaneho problému v návrhu na začatie prejudiciálneho konania podanom Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko) a doručenom Súdnemu dvoru Európskej únie 15. septembra 2020. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti.²

¹ Jazyk prednesu: angličtina.

² Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230.

3. Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (ďalej len „Austro-Mechana“), organizáciou kolektívnej správy autorských práv, na jednej strane a Strato AG (ďalej len „Strato“), spoločnosťou so sídlom v Nemecku, ktorá poskytuje službu cloudového úložiska, na druhej strane. Spor vo veci samej sa týka toho, či je Strato povinná zaplatiť odmenu za použitie práva na rozmnožovanie, pokiaľ ide o kapacitu cloudového úložiska, ktorú poskytuje fyzickým osobám v Rakúsku pre ich súkromné použitie.

4. Predložený návrh na začatie prejudiciálneho konania poskytuje Súdnu dvoru možnosť zaoberať sa otázkou rozmnožovania obsahu chráneného autorským právom fyzickými osobami na súkromné použitie v digitálnom prostredí, konkrétne rozmnožovaním alebo ukladaním v cloude.³

5. Je potrebné zdôrazniť, že ak členský štát zabezpečil výnimku „vo vzťahu k rozmnožovaniu [na] súkromné použitie“ z výlučného práva na rozmnožovanie stanoveného v článku 2 smernice 2001/29 na základe článku 5 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice, takéto rozmnožovanie je zákonné za predpokladu, že nositeľovi práv sa zaplatí primeraná kompenzácia. Samozrejme, ak príslušný členský štát nevyužije výnimku stanovenú v článku 5 ods. 2 písm. b), potom je takéto rozmnožovanie autorského materiálu bez súhlasu nositeľa práv zjavne nezákonné, pretože je v rozpore s článkom 2.⁴

6. V prejednávanej veci musí Súdny dvor najprv preskúmať, či a prípadne do akej miery, sa výnimka vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné použitie vzťahuje aj na rozmnoženiny obsahu chráneného autorským právom v cloude vyhotovené fyzickými osobami na ich súkromné použitie. Ak by Súdny dvor rozhodol, že výnimka vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné použitie sa vzťahuje aj na takéto rozmnoženiny, musel by sa zaoberať otázkou, aká by bola „primeraná kompenzácia“ podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ktorá sa má zaplatiť nositeľom práv za ukládanie v cloude poskytované jednotlivcom na súkromné použitie poskytovateľmi internetových služieb.

7. Konkrétne vzhľadom na to, že poplatok už mohli zaplatiť jednotlivci pri kúpe prístrojov, médií alebo zariadenia, ako sú smartfóny, tablety alebo počítače⁵, ktoré umožňujú ukládanie, a teda aj rozmnožovanie obsahu chráneného autorským právom v cloude, a poskytujú tak (primeranú) kompenzáciu nositeľom práv za ujmu spôsobenú rozmnožovaním, vzniká otázka, či by poskytovatelia internetových služieb, ktorí umožňujú ukládanie v cloude, mali za ten istý obsah platiť (dodatkový) poplatok vo forme „primeranej kompenzácie“ podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.

³ Pokiaľ ide o popis cloud computing, pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Szpunar vo veci VCAST (C-265/16, EU:C:2017:649, body 1 až 3). Podstatu pojmu cloud computing definoval americký Národný inštitút pre normy a technológie (NIST) v septembri 2011 ako „model umožňujúci pohodlný sieťový prístup na požiadanie k zdieľaným, konfigurovateľným výpočtovým zdrojom (napr. sieťam, serverom, úložiskám, aplikáciám a službám), ktoré možno rýchlo poskytnúť a opätovne poskytnúť s minimálnym úsilím a zásahom poskytovateľa. ...“ Dostupné na <https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/Legacy/SP/nistspecialpublication800-145.pdf>. Autori tejto definície uviedli, že „cloud computing je vyvíjajúca sa paradigma“. Zrejme neexistuje všeobecne prijatá právna definícia cloud computingu alebo cloudových služieb. Je to nepochybne spôsobené univerzálnosťou a rýchlym vývojom tejto technológie a súvisiacich služieb. Myslím si však, že pojem „cloudové úložisko“ dobre opísali Michael Muchmore a Jill Duffy vo svojom článku „The Best Cloud Storage and File-Sharing Services for 2021“, keď ho definovali ako „ukladanie Vašich súborov na inom mieste ako na pevnom disku počítača, zvyčajne na serveroch poskytovateľa“. Ako povedal jeden odborník na technológie: „Cloud neexistuje. Je to len počítač niekoho iného.“ Ak máte svoje údaje v cloude, máte k nim prístup cez internet. Dostupné na <https://www.pcmag.com/picks/the-best-cloud-storage-and-file-sharing-services>.

⁴ Pokiaľ sa neuplatňuje jedna z ďalších výnimiek alebo obmedzení stanovených v článku 5 smernice 2001/29.

⁵ V minulosti bolo možné vyberať si medzi hmotnými „prázdnyimi“ pamäťovými zariadeniami, ako sú audiokazety a videokazety, neskôr CD a DVD a nedávno aj USB kľúče. V súčasnosti sa popri službách cloud computingu používajú aj zariadenia, ako sú počítače, smartfóny a externé pevné disky.

8. Pred posúdením týchto otázok je však najprv potrebné uviesť právny rámec tohto prípadu.

II. Právny rámec

A. *Smernica 2001/29*

9. Odôvodnenia 2, 5, 9, 10, 31, 32, 35, 38 a 44 smernice 2001/29 znejú:

„(2) Európska Rada na svojom zasadaní na Korfu 24. a 25. júna 1994 zdôraznila potrebu vytvoriť všeobecný právny rámec na úrovni spoločenstva, aby bolo možné podporovať rozvoj informačnej spoločnosti v Európe. To si, inter alia, vyžaduje existenciu vnútorného trhu pre nové produkty a služby. Relevantné právne predpisy spoločenstva sú už prijaté alebo ich prijatie už značne pokročilo. Autorské práva a s nimi súvisiace práva zohrávajú v tomto kontexte veľmi dôležitú úlohu, keďže chránia a stimulujú rozvoj a marketing nových produktov a služieb, a vytvorenie a využívanie ich tvorivého obsahu.

...

(5) Technologický rozvoj znásobil a rozlíšil vektory tvorby, výroby a využívania. Hoci nie sú potrebné žiadne nové koncepcie ochrany duševného vlastníctva, súčasné právne predpisy o autorských právach a s nimi súvisiacich právach je potrebné upraviť a doplniť tak, aby primerane zodpovedali súčasnej hospodárskej realite, ako sú napríklad nové formy využívania.

...

(9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

(10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. ...

...

(31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. ...

(32) Táto smernica poskytuje kompletne vymenovanie výnimiek a obmedzení práva rozmnožovania a práva verejného prenosu. Niektoré výnimky alebo obmedzenia platia iba pre právo rozmnožovania, ak je to potrebné. V tomto zozname sa primeraným spôsobom zohľadňujú rôzne právne tradície členských štátov, pričom sa súčasne zameriavajú na zabezpečenie fungovania vnútorného trhu. Členské štáty musia dospieť ku koherentnej aplikácii týchto výnimiek a obmedzení, čo bude možné zhodnotiť pri revíziách uplatňovania legislatívy v budúcnosti.

...

(35) V niektorých prípadoch výnimiek alebo obmedzení musia byť nositelia práv primerane odškodnení, aby sa im dostatočne vynahradiło používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany. Keď sa stanovuje forma, podrobné úpravy a možná úroveň vhodnej kompenzácie, treba zohľadniť osobitné podmienky každého prípadu. Pri posudzovaní týchto podmienok je hodnotným kritériom možné poškodenie nositeľa práv vyplývajúce z daného aktu. V prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusí byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba. Úroveň vhodnej kompenzácie by mala v plnej miere zohľadňovať stupeň používania technologických ochranných opatrení uvedených v tejto smernici. V niektorých situáciách, keď je ujma nositeľa práv minimálna, nemusí vzniknúť žiadna povinnosť platby.

...

(38) Členské štáty musia mať možnosť poskytnúť výnimku alebo obmedzenie v súvislosti s právom rozmnožovania pre niektoré druhy rozmnožovania zvukového, vizuálneho a audiovizuálneho materiálu na súkromné použitie, ktoré sú doplnené vhodnou kompenzáciou. Sem môžu patriť úvodné alebo pokračujúce systémy odmeňovania ako kompenzácie za ujmu nositeľom práv. ...

...

(44) Ak sa uplatňujú výnimky a obmedzenia uvedené v tejto smernici, musia sa vykonávať v súlade s medzinárodnými záväzkami. Tieto výnimky a obmedzenia sa nemôžu uplatňovať spôsobom, ktorý poškodzuje oprávnené záujmy nositeľa práv, alebo ktorý je v rozpore s normálnym využívaním jeho diela alebo iného predmetu ochrany. Poskytovanie takýchto výnimiek alebo obmedzení členským štátom musí predovšetkým primerane odrážať možný zvýšený ekonomický dopad týchto výnimiek alebo obmedzení v kontexte nového elektronického prostredia. Preto rozsah niektorých výnimiek alebo obmedzení bude možno potrebné viac obmedziť, ak dôjde k niektorým novým spôsobom použitia diel chránených autorským právom a iných predmetov ochrany.“

10. Podľa článku 2 smernice 2001/29, nazvaného „Právo rozmnožovania“:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

- a) pre autorov k ich dielam;
- b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;
- c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;
- d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;
- e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

11. Článok 3 smernice 2001/29, nazvaný „Právo verejného prenosu diel a právo sprístupňovania predmetov ochrany verejnosti“, stanovuje:

„1. Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.

2. Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať sprístupňovanie verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, že verejnosť má k nim prístup z miesta a v čase individuálne zvolenom:

- a) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;
- b) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;
- c) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;
- d) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.

3. Práva uvedené v odseku 1 a 2 nezaniknú žiadnym aktom verejného prenosu alebo sprístupnenia verejnosti ako je uvedené v tomto článku.“

12. Článok 5 smernice 2001/29, nazvaný „Výnimky a obmedzenia“, v odseku 2 písm. b) stanovuje:

„Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

...

- b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou [na] súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany.“

13. Článok 5 ods. 5 uvedenej smernice stanovuje:

„Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

B. Rakúske právo

14. V § 42b ods. 1 rakúskeho Urheberrechtsgesetz (zákon o autorskom práve)⁶ (ďalej len „UrhG“) v znení uplatniteľnom v čase skutkových okolností vo veci samej⁷ sa stanovuje:

„(1) Ak o nejakom diele... možno vzhľadom na jeho povahu predpokladať, že bude rozmnožované na vlastné alebo súkromné použitie jeho uložením na pamäťovom médiu..., autor má nárok na primeranú odmenu (odmenu z pamäťových médií), ak sú uvedené na trh v tuzemsku na komerčné účely pamäťové médiá akéhokoľvek druhu, ktoré sú vhodné na takéto rozmnoženiny.“

III. Skutkový stav v konaní vo veci samej a návrh na začatie prejudiciálneho konania

15. Austro-Mechana je organizácia kolektívnej správy autorských práv, ktorá vo vlastnom mene, avšak v záujme a na účet nositeľov práv spravuje práva na používanie diel a nároky na odmenu za používanie hudobných diel (s textom alebo bez textu). Do oblasti spravovania organizácií kolektívnej správy autorských práv, akou je Austro-Mechana, patria najmä zákonné nároky na odmenu podľa § 42b ods. 1 UrhG, t. j. práva na odmenu z pamäťových médií.

16. Austro-Mechana podala na Handelsgericht Wien (Obchodný súd Viedeň, Rakúsko) žalobu proti spoločnosti Strato so sídlom v Nemecku, ktorá poskytuje službu pod názvom „HiDrive“. Dodávateľ túto službu opisuje ako „virtuálne úložisko, ktoré pracuje tak rýchlo a obsluhuje sa tak jednoducho ako (externý) pevný disk“. Strato tvrdí, že jej dátové úložisko „poskytuje dostatok miesta na uloženie fotografií, hudby a filmov centrálnne na jednom mieste“.

17. Austro-Mechana žiadala vystavenie faktúry a následne zaplatenie odmeny z pamäťových médií, ktorý bola Strato povinná zaplatiť podľa § 42b ods. 1 UrhG. Austro-Mechana tvrdí, že znenie § 42b ods. 1 UrhG je vedome koncipované všeobecne, aby sa odmena z pamäťových médií uplatňovala aj vtedy, keď sa v tuzemsku na komerčné účely „uvádzajú do obehu“ pamäťové médiá každého druhu a v akejkoľvek forme, pod čo treba podradiť aj poskytnutie úložného miesta v cloude. Výraz „uvádzať do obehu“ sa podľa nej neviaže na fyzickú distribúciu, ale vedome ponecháva priestor pre zahrnutie všetkých procesov, ktoré v tuzemsku vo výsledku dávajú užívateľom k dispozícii ukladacie miesto pre rozmnožovanie diel na (vlastné alebo) súkromné použitie. Ustanovenie § 42b ods. 3 UrhG okrem toho objasňuje, že nezáleží na tom, či uvedenie do obehu má svoj pôvod v tuzemsku alebo v zahraničí.

18. Strato žalobný návrh spochybnila. Tvrdí, že z platného znenia UrhG nevyplýva odmena za cloudové služby a hoci zákonodarca poznal technické možnosti, túto možnosť do zákona nezaviedol. Podľa spoločnosti Strato nemožno cloudové služby a fyzické pamäťové médiá navzájom porovnávať. Výklad, ktorý zahŕňa aj cloudové služby, nie je možný: neuvádzajú sa do obehu pamäťové médiá, ale k dispozícii sa iba dáva úložné miesto. Strato uviedla, že do Rakúska nepredáva ani neprenajíma fyzické pamäťové médiá, iba poskytuje online ukladací priestor na svojich serveroch nachádzajúcich sa v Nemecku. Strato tiež uviedla, že už za svoje servery

⁶ 9. apríl 1936 (BGBl. č. 111/1936).

⁷ 16. august 2018 (BGBl. I č. 63/2018). Vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uviedol, že rakúsky zákonodarca v Urheberrechtsgesetznovelle 1980 (novela zákona o autorskom práve), BGBl. č. 321/1980, stanovil právo na primeranú kompenzáciu, ktorú má zaplatiť každý, kto komerčne umiestňuje na vnútroštátny trh určité médiá na rozmnožovanie a uchovávanie. Tieto právne predpisy boli odvtedy zmenené v súlade s meniacou sa situáciou a požiadavkami práva Únie v podobe Urheberrechts-Novelle 2015 (novela právnych predpisov o autorskom práve) („Urh-Nov“), BGBl. I č. 99/2015, ktorá do rozsahu pôsobnosti týchto právnych predpisov zahrnila najmä počítačové pevné disky ako „pamäťové médiá akéhokoľvek druhu“.

v Nemecku nepriamo (pretože výrobca/dovozca ho zahrnul do ceny) zaplatila poplatok z autorských práv, a aj (rakúski) používatelia za prístroje, ktorými sa vlastne samotný obsah nahráva na cloud, už zaplatili poplatok z autorských práv. Dodatočná odmena z pamäťových médií za cloudové úložisko by podľa spoločnosti Strato viedla k dvojitej alebo až trojitej poplatkovej povinnosti.

19. Handelsgericht Wien (Obchodný súd, Viedeň) žalobný návrh zamietol. V podstate uviedol, že autorom a nositeľom práv súvisiacich s autorským právom („nositeľom práv“) patrí nárok na primeranú odmenu, keď v tuzemsku sú na komerčné účely uvádzané do obehu pamäťové médiá (z miesta nachádzajúceho sa v tuzemsku alebo v zahraničí) a keď vzhľadom na povahu predmetu ochrany možno očakávať, že bude jeho uložením na pamäťovom médiu rozmnožovaný na osobné alebo súkromné použitie (spôsobom dovoľeným podľa § 42 ods. 2 až 7 UrhG), a to vo vzťahu k pamäťovým médiám akéhokoľvek druhu, ktoré sú vhodné na takéto rozmnožovanie.

20. Handelsgericht Wien (Obchodný súd, Viedeň) uviedol, že § 42b ods. 1 UrhG výslovne odkazuje na „pamäťové médiá akéhokoľvek druhu“, čo zahŕňa aj interné a externé pevné disky počítačov. Uviedol tiež, že cloudové služby existujú v rôznych formách. Podstatou takejto služby je prísľub, že používateľ bude mať k dispozícii určitú úložnú kapacitu, pričom sa netvrdí, že obsah bude uložený na konkrétnom serveri alebo serveroch, ale obmedzuje sa na to, že úložnú kapacitu možno použiť „kdekoľvek v cloude“ poskytovateľa. Podľa tohto súdu teda Strato neposkytuje svojim zákazníkom pamäťové médiá, ale poskytuje online úložisko ako službu. Tento súd poznamenal, že v rámci pripomienkovania návrhu Urh-Nov⁸ sa výslovne a navrhovanými zákonnými formuláciami vyžadovalo zohľadniť ukladanie na cloud. Zákonodarca však zámerne takéto ustanovenie do novely nevložil.

21. Austro-Mechana sa proti tomuto rozsudku odvolala na vnútroštátny súd. Vnútroštátny súd sa domnieva, že otázka, či sa článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vzťahuje na ukladanie obsahu chráneného autorským právom v cloude, nie je úplne jasná. V tejto súvislosti vnútroštátny súd pripomína, že Súdny dvor v rozsudku z 29. novembra 2017, VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913, ďalej len „rozsudok VCAST“), rozhodol, že ukladanie chráneného obsahu na cloude zodpovedá využívaniu práv, ktoré je vyhradené autorovi.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd, Viedeň) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa pojem ‚na akomkoľvek médiu‘ uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) (smernice 2001/29/ES) vykladať v tom zmysle, že sa pod ním rozumejú aj servery, ktoré sú v držbe tretích osôb, ktoré fyzickým osobám (klientom) na súkromné použitie (a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný) dávajú k dispozícii ukladací priestor na... tomto serveri, ktorý zákazníci používajú na rozmnožovanie uložením („cloud computing“)?
2. Ak áno: Má sa ustanovenie citované v prvej otázke vykladať v tom zmysle, že sa má uplatniť na vnútroštátnu právnu úpravu, podľa ktorej má autor nárok na primeranú odmenu (odmenu z pamäťových médií),
 - ak u diela (ktoré bolo vysielané v rozhlase, sprístupnené verejnosti alebo zachytené na pamäťové médium vyrobené na obchodné účely) možno vzhľadom na jeho povahu predpokladať, že bude rozmnožované na vlastné alebo súkromné použitie tým spôsobom, že

⁸ Pred predložením návrhu zákona rakúskemu parlamentu.

bude uložené na ,akomkoľvek pamäťovom médiu, ktoré je vhodné na takéto rozmnožovanie, a v tuzemsku sa uvádza do obehu na komerčné účely‘,

– a ak sa pri tom používa metóda ukladania opísaná v prvej otázke?“

IV. Konanie na Súdnom dvore

23. Písomné pripomienky predložili Austro-Mechana, Strato, dánska, francúzska, holandská a rakúska vláda, ako aj Európska komisia.

24. Na pojednávaní Súdneho dvora 7. júla 2021 všetci okrem dánskej vlády predložili ústne pripomienky.

V. Analýza

A. O prvej otázke

25. Podstatou prvej otázky položenej vnútroštátnym súdom je, či sa výnimka vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné použitie, uvedená v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, uplatňuje na rozmnoženiny vyhotovené fyzickými osobami na súkromné použitie na dátovom úložisku alebo kapacite (v cloude), ktoré poskytla alebo sprístupnila tretia osoba, ktorá je poskytovateľom internetových služieb. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či výraz „rozmnožovanie na akomkoľvek médiu“ uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 zahŕňa aj rozmnožovanie na základe služieb cloud computingu poskytovaných treťou osobou.

26. Zo spisu predloženého Súdneho dvoru vyplýva, že prvá prejudiciálna otázka vyplýva najmä z použitia pojmu „uvedené na trh v tuzemsku“ v § 42b ods. 1 UrhG. Strato pred vnútroštátnym súdom a Súdny dvorom tvrdí, že rakúsky zákonodarca chcel týmto výrazom jednoznačne zaviesť spôsob kompenzácie nositeľov práv, ktorý sa zameriava výlučne na predaj fyzických záznamových nosičov, a teda vylučuje využívanie služieb cloud computingu poskytovaných tretími osobami.⁹

27. Zdá sa, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva aj to, že vnútroštátny súd žiada o objasnenie rozsudku VCAST, a najmä rozsah, v akom môže tento rozsudok uplatniť na skutkový stav a spor v konaní vo veci samej.

⁹ Rád by som na začiatku zdôraznil, že podľa môjho názoru je ukladanie obsahu chráneného autorskými právami v cloude jeho rozmnožovaním. Dánska vláda uviedla, že „cloudové úložisko je miesto, kde používateľ posiela obsah podľa vlastného výberu z pamäťového média vybaveného prístupom na internet a zabudovanou pamäťou, ako je napríklad smartfón alebo počítač, na cloudový server na účely uloženia. *Používateľ pritom digitálne rozmnožuje vybraný obsah, pretože tento obsah je teraz uložený na pamäťovom médiu používateľa a tiež na cloudovom serveri.* Používateľ si potom môže obsah ponechať na svojom vlastnom pamäťovom médiu alebo ho vymazať, napríklad aby uvoľnil miesto v dátovom úložisku svojho vlastného pamäťového média, takže príslušný obsah bude uložený len v cloude. Používateľ potom môže pristupovať k obsahu uloženému na cloudovom serveri z ľubovoľného zariadenia, ktoré sa môže pripojiť ku cloudu, čo je zvyčajne z nejakého pamäťového média používateľa a s najväčšou pravdepodobnosťou veľmi často z pamäťového média, ktoré používateľ pôvodne použil na inštaláciu cloudového úložiska.“ Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

28. Je potrebné poznamenať, že na rozdiel od výnimky stanovenej v článku 5 ods. 1 smernice 2001/29, ktorá má obligatórnu povahu, výnimky alebo obmedzenia stanovené v článku 5 ods. 2 a 3 uvedenej smernice týkajúce sa práva na rozmnožovanie sú zo strany členských štátov len voliteľné.¹⁰

29. Generálna advokátka Sharpston vo svojich návrhoch v spojených veciach C-457/11 až C-460/11, VG Wort (EU:C:2013:34, body 35 až 37), uviedla, že nepovinný charakter výnimiek alebo obmedzení zveruje členským štátom v tejto oblasti určitú slobodu konania. Preto sa domnievala, že členský štát môže zaviesť opatrenie, ktoré nejde tak ďaleko ako predmetné ustanovenia. Napríklad podľa generálnej advokátky Sharpston môže členský štát na základe článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 stanoviť výnimku rozmnožovania vykonaného fyzickou osobou len vtedy, ak je na papieri a výhradne na účely súkromného štúdia, pretože rozsah tejto výnimky bude užší ako to, čo je povolené, ale stále plne zahrnutý v rámci toho, čo je povolené.

30. Možno však poznamenať, že Súdny dvor následne v rozsudku z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 33), rozhodol, že členské štáty nemôžu stanoviť podrobnú úpravu primeranej kompenzácie, ktorá by zavádzala neodôvodnené rozdielne zaobchádzanie s jednotlivými kategóriami hospodárskych subjektov, ktoré uvádzajú na trh porovnateľný tovar, na ktorý sa vzťahuje výnimka vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné použitie, alebo s jednotlivými kategóriami používateľov predmetov ochrany.

31. Domnievam sa, že rovnaký prístup by sa mal uplatňovať aj na služby. Všeobecnejšie povedané, hoci členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy¹¹, pokiaľ ide o spôsob, akým využijú výnimku stanovenú v článku 5 ods. 2 písm. b) vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch, nemôžu na tento účel prijať právne predpisy, ktoré by boli v rozpore so základným účelom samotnej smernice 2001/29 alebo by sa od neho inak odchyľovali.¹² Je napríklad dôležité zdôrazniť, že členské štáty, ktoré sa rozhodnú využiť výnimku stanovenú v článku 5 ods. 2 písm. b), tak musia urobiť technologicky neutrálnym¹³ spôsobom.

32. V prejednávanej veci ide teda o skutočný rozsah pôsobnosti článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, a nie o rozsah, v akom môže členský štát obmedziť pôsobnosť tohto ustanovenia pri jeho vykonávaní vo vnútroštátnom práve tým, že uplatní poplatok za rozmnožovanie na súkromné použitie, možno nezákonne, len na určité tovary alebo služby. V tomto prípade je znenie článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 celkom jasné: členské štáty môžu stanoviť výnimku z výhradného práva na rozmnožovanie podľa článku 2 uvedenej smernice v prípade akejkolvek rozmnoženiny na

¹⁰ V rozsudku z 10. apríla 2014, ACI Adam a i. (C-435/12, EU:C:2014:254, bod 21), Súdny dvor rozhodol, že podľa článku 2 smernice 2001/29 členské štáty priznávajú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, vcelku alebo časti ich diel, pričom článok 5 ods. 2 tej istej smernice členským štátom zároveň vyhradzuje možnosť stanoviť výnimky a obmedzenia uvedeného práva.

¹¹ Rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 20 a citovaná judikatúra).

¹² Pozri aj článok 5 ods. 5 smernice 2001/29.

¹³ Zásada technologickej neutrality vyžaduje, aby výklad ustanovení smernice 2001/29 neobmedzoval inovácie a technologický pokrok. Pozri analogický rozsudok z 15. apríla 2021, Eutelsat (C-515/19, EU:C:2021:273, bod 48).

akomkoľvek médiu vytvorenej fyzickou osobou¹⁴ na súkromné použitie a na účely, ktoré nie sú priamo alebo nepriamo komerčné, za predpokladu, že nositelia výhradných práv budú primerane kompenzovaní.¹⁵

33. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa ustanovenia, ako je článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ktoré sa odchyľujú od práva na rozmnožovanie stanoveného v článku 2 tejto smernice, musia vykladať reštriktívne, tak že nepripúšťajú výklad idúci nad rámec výslovne uvedených prípadov.¹⁶ Súdny dvor tiež rozhodol, že vyhotovenie rozmnoženiny fyzickou osobou na súkromné použitie sa musí považovať za konanie, ktoré môže spôsobiť škodu nositeľovi príslušného práva, ak sa uskutoční bez predchádzajúceho povolenia uvedeného nositeľa práva.¹⁷ Súdny dvor ďalej rozhodol, že hoci článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 treba chápať v tom zmysle, že výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie iste zakazuje nositeľovi autorského práva dovoliť sa svojho výlučného práva povoliť alebo zakázať vyhotovovanie rozmnoženín vo vzťahu k osobám, ktoré vyhotovujú rozmnoženiny na súkromné použitie jeho diel, toto ustanovenie nemožno chápať tak, že nad rámec tohto výslovne stanoveného obmedzenia ukladá nositeľovi autorských práv, aby toleroval ich porušovania, ktoré môžu súvisieť so zhotovovaním rozmnoženín na súkromné použitie.¹⁸

34. Vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uviedol, že § 42b ods. 1 UrhG implementuje výnimku vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné použitie uvedenú v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29. Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 však nepoužíva pojmy zodpovedajúce spojeniu „uvedené na trh v tuzemsku“ obsiahnutému v § 42b ods. 1 UrhG. Okrem toho nič nenasvedčuje tomu, že by normotvorca Únie zamýšľal obmedziť pôsobnosť článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 na hmotné nosiče alebo podklady.

¹⁴ Táto výnimka sa na právnické osoby nevzťahuje, a teda nemajú právo vyhotovovať rozmnoženiny na súkromné použitie bez toho, aby vopred získali súhlas od nositeľov práv k dotknutým chráneným dielam alebo predmetom ochrany. Súdny dvor teda už rozhodol, že uplatnenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie okrem iného vo vzťahu k zariadeniam, prístrojom a nosičom slúžiacim na digitálne rozmnožovanie, ktoré nadobudli iné než fyzické osoby zjavne na iné účely, než je vyhotovovanie takých rozmnoženín na súkromné použitie, nie je v súlade s článkom 5 ods. 2 smernice 2001/29. Rozsudok z 9. júna 2016, EGEDA a i. (C-470/14, EU:C:2016:418, body 30 a 31). Súdny dvor však v rozsudku z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i. (C-521/11, EU:C:2013:515, bod 37), rozhodol, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá bez rozdielu uplatňuje poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie pri prvom uvedení nosiča, ktorý môže slúžiť na vyhotovovanie rozmnoženín, do obehu na jeho území na komerčné účely a za odplatu, pričom zároveň stanovuje právo na vrátenie zaplatených poplatkov v prípade, že konečné použitie týchto nosičov nepatrí medzi prípady, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, pokiaľ praktické ťažkosti vzhľadom na osobitné okolnosti každého vnútroštátneho systému a na obmedzenia stanovené touto smernicou odôvodňujú taký systém financovania primeranej kompenzácie a toto právo na vrátenie poplatkov je účinné a neprimerane nesťažuje vrátenie zaplateného poplatku.

¹⁵ Rozsudok z 21. októbra 2010, Padawan (C-467/08, EU:C:2010:620, ďalej len „rozsudok Padawan“, bod 30).

¹⁶ Rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 87 a citovaná judikatúra).

¹⁷ Rozsudok Padawan, bod 45.

¹⁸ V tomto zmysle pozri rozsudok VCAST, body 32 až 34 a citovanú judikatúru. Pozri analogicky aj rozsudok z 10. novembra 2016, Vereniging Openbare Bibliotheken (C-174/15, EU:C:2016:856, bod 70).

35. Naopak, je zrejmé, že použitie širokého a technologicky neutrálneho výrazu „rozmnožovanie na akomkoľvek médiu“¹⁹, ktorý je uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, bráni takémuto výkladu.²⁰ Podľa môjho názoru len doslovný výklad tohto výrazu²¹ zaručuje, že výnimka sa neobmedzuje na rozmnoženiny na fyzickom nosiči alebo podklade, a dokonca ani na rozmnoženiny v analógovej alebo nedigitálnej podobe.²² Výnimka sa teda vzťahuje najmä na rozmnoženiny v analógovej a digitálnej forme²³ a na rozmnoženiny na fyzickom nosiči, ako je papier alebo CD/DVD, alebo na nehmotnejšom médiu/podklade, ako je vo veci samej dátové úložisko alebo kapacita²⁴ poskytovaná poskytovateľom internetových služieb v cloude. V tomto ohľade je potrebné rozlišovať medzi znením článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 a článkom 5 ods. 2 písm. a) tejto smernice, pretože v tomto ustanovení sa výslovne uvádza, že jeho rozsah pôsobnosti je obmedzený na „rozmnožovanie na papieri alebo akýmkoľvek iným podobným spôsobom“.²⁵

36. Tento záver je navyše podporený jedným z hlavných cieľov smernice 2001/29, a to zabezpečiť, aby sa ochrana autorských práv v Únii nestala obsolentnou a zastaranou v dôsledku technologického vývoja a vzniku nových spôsobov využívania obsahu chráneného autorským

¹⁹ Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

²⁰ Je potrebné poznamenať, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 neobsahuje výslovný odkaz na právo členských štátov. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že tak z požiadavky jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj z zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré výslovne neodkazuje na právo členských štátov na účely vymedzenia jeho zmyslu a rozsahu pôsobnosti, sa spravidla musí vykladať autonómne a jednotne v celej Únii. Podobne pozri rozsudok Padawan, body 31 až 33, v súvislosti s pojmom „primeraná kompenzácia“ v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29. Domnievam sa preto, že pojem „rozmnožovanie na akomkoľvek médiu“ sa musí vykladať autonómne a jednotne v celej Únii.

²¹ Naproti tomu pozri rozsudok z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers (C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 37). V tejto veci Súdny dvor rozhodol, že článok 4 smernice 2001/29 ani žiadne iné ustanovenie tejto smernice neumožňujú len vzhľadom na samotné ich znenie určiť, či dodanie elektronickej knihy na účely trvalého užívania stiahnutím predstavuje verejný prenos v zmysle článku 3 tejto smernice, konkrétne sprístupňovanie diela verejnosti takým spôsobom, aby k nemu mala verejnosť prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí, alebo či predstavuje šírenie v zmysle článku 4 tejto smernice. Súdny dvor po zohľadnení najmä cieľov sledovaných článkami 3 a 4 smernice 2001/29, Zmluvy WIPO o autorskom práve (ďalej len „WCT“), podpísanej 20. decembra 1996 v Ženeve, ktorá bola v mene Európskeho spoločenstva schválená rozhodnutím Rady 2000/278/ES zo 16. marca 2000 (Ú. v. ES L 89, 2000, s. 6; Mím. vyd. 11/33, s. 208) a vo vzťahu k Európskej únii nadobudla účinnosť 14. marca 2010 (Ú. v. EÚ L 32, 2010, s. 1), ako aj histórie vzniku smernice 2001/29 rozhodol, že poskytnutie elektronickej knihy na trvalé použitie prostredníctvom stiahnutia spadá pod pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice.

²² Hoci sa výnimka v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 musí vykladať reštriktívne, znenie tohto ustanovenia do veľkej miery odráža široko definované a technologicky neutrálne výlučné právo na rozmnožovanie stanovené v článku 2 smernice 2001/29. Podľa tohto ustanovenia členské štáty ustanovujú výlučné právo povoliť alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek prostriedkami a v akejkoľvek forme. Pozri tiež článok 9 ods. 1 Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel (Parížsky akt z 24. júla 1971), zmenený a doplnený 28. septembra 1979.

²³ V rozsudku z 27. júna 2013, VG Wort a i. (C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:426, bod 67), Súdny dvor vylúčil z pôsobnosti článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29 každý podklad rozmnoženín, ktorý nie je analógový, a to najmä digitálne podklady, pretože na to, aby išlo o podobné vyhotovenie rozmnoženín, ako je ich vyhotovenie na papieri, musí byť substrát schopný poslúžiť ako podklad fyzického zobrazenia, ktoré možno zachytiť ľudskými zmyslami. Naproti tomu pozri rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 25), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ zariadenia, prístroje a nosiče na digitálne vyhotovovanie rozmnoženín sú sprístupnené fyzickým osobám ako súkromným používateľom, ich samotná schopnosť vyhotovovať rozmnoženiny postačuje na to, aby bolo odôvodnené uplatnenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie.

²⁴ Pripúšťam, že slovné spojenie „nehmotnejšie médium“ je zámerne nepresné. Aj v prípade cloud computingu a cloudových služieb alebo internetového úložiska sú príslušné údaje, ktoré môžu, ale nemusia obsahovať obsah chránený autorským právom, v konečnom dôsledku uložené poskytovateľom cloudových služieb v digitálnej forme na fyzických médiách/podkladoch, ako sú servery.

²⁵ Kurzívou zvýraznil generálny advokát. V rozsudku z 27. júna 2013, VG Wort a i. (C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:426, body 65 a 66), Súdny dvor rozhodol, že zo znenia článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29, v ktorom sa výslovne uvádza papier, vyplýva, že do rámca pôsobnosti výnimky uvedenej v tomto ustanovení nepatria podklady, ktorých vlastnosti nie sú porovnateľné a zodpovedajúce vlastnostiam papiera. V opačnom prípade by sa nedal zaručiť potrebný účinok tejto výnimky, pokiaľ ide najmä o výnimku uvedenú v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ktorá sa vzťahuje na „vyhotovenie rozmnoženín na podobnom inom podklade“. Generálna advokátka Sharpston vo svojich návrhoch v spojených veciach C-457/11 až C-460/11, VG Wort (EU:C:2013:34, bod 39), uviedla, že zatiaľ čo definícia stanovená v článku 5 ods. 2 písm. a) je vymedzená, iba pokiaľ ide o prostriedky rozmnožovania a použité médium, článok 5 ods. 2 písm. b) sa vzťahuje výlučne na totožnosť osoby, ktorá vykonáva rozmnožovanie, a účely, pre ktoré tak robí. Na posúdenie rozdielu rozsahu pôsobnosti medzi článkom 5 ods. 2 písm. a) a článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 pozri aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Cruz Villalón vo veci Hewlett-Packard Belgium (C-572/13, EU:C:2015:389, body 35 až 54). Pozri aj rozsudok z 12. novembra 2015, Hewlett-Packard Belgium (C-572/13, EU:C:2015:750, body 28 až 43), týkajúci sa prekryvania rozsahu pôsobnosti článku 5 ods. 2 písm. a) a b) smernice 2001/29.

právom.²⁶ Tento cieľ by bol ohrozený, ak by sa výnimky a obmedzenia tejto ochrany, ktoré boli prijaté vzhľadom na nové elektronické prostredie, ako sa uvádza v odôvodnení 31 smernice 2001/29, vykladali spôsobom, ktorý by viedol k vylúčeniu podobného zohľadnenia tohto technologického vývoja, a najmä vzniku digitálnych médií a služieb cloud computingu.²⁷

37. Môj záver v tejto súvislosti nemení ani skutočnosť, že obsah chránený autorským právom je reprodukován v cloudovom úložisku údajov, ktoré sprístupňuje alebo poskytuje tretia strana, poskytovateľ internetových služieb. V rozsudku VCAST,²⁸ ktorý sa tiež týkal cloud computingu, hoci v inom kontexte týkajúcom sa nezákonného sťahovania televízneho programu chráneného autorským právom, Súdny dvor potvrdil svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej na to, aby bolo možné sa odvolávať na článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, nie je nevyhnutné, aby predmetné fyzické osoby vlastnili vybavenie pre rozmnožovanie. Prístroje alebo rozmnožovacie služby tak môžu byť poskytnuté aj treťou osobou, čo predstavuje nevyhnutný skutkový predpoklad na to, aby tieto fyzické osoby mohli získať rozmnoženiny na súkromné použitie.²⁹

38. Ako som práve uviedol, vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok vo veci VCAST, spoločnosť VCAST využívala cloudovú technológiu na umožnenie komerčného prístupu k televíznym programom (chráneným autorským právom), ktoré vyrobili talianske televízne organizácie. V tomto prípade VCAST nezákonne poskytla svojim zákazníkom cloudový systém na nahrávanie videí na internete.³⁰ Naproti tomu v tejto veci ide len o poskytovanie kapacity cloudového úložiska a prípadné ukladanie legálne nadobudnutých diel chránených autorským právom jednotlivcami na súkromné použitie na počítačoch a serveroch poskytovateľa služieb. Tento moderný technologický pokrok by však nemal zakrývať skutočnosť, že z právneho hľadiska môže ísť o prípad, keď sa celá kniha skopíruje alebo CD „vypáli“ na pevný disk počítača, pokiaľ si v uvedených prípadoch knihu a CD príslušný spotrebiteľ zakúpil.³¹

39. Je pravda, že porušenie autorských práv, ku ktorému došlo vo veci VCAST, bolo pre držiteľa práv horšie a spôsobilo mu väčšiu ujmu ako akékoľvek porušenie, o ktoré môže ísť v tomto prípade, pretože k verejnému prenosu v prípade VCAST došlo prostredníctvom nezákonného vysielania, s ktorým tento držiteľ práv nesúhlasil. Nič to však nemení na skutočnosti, že v oboch

²⁶ Pozri odôvodnenie 5 smernice 2001/29.

²⁷ V odôvodnení 31 smernice 2001/29 sa konkrétne uvádza, že existujúce výnimky a obmedzenia práv ustanovené členskými štátmi sa musia prehodnotiť vo vzťahu k novému elektronickému prostrediu. V tomto ohľade Súdny dvor v rozsudku zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i. (C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, body 161 až 164), v súvislosti s povinnou výnimkou z práva na rozmnožovanie ustanovenou v článku 5 ods. 1 smernice 2001/29 uviedol, že výklad podmienok uvedených v tomto ustanovení musí umožniť zachovať potrebný účinok takto stanovenej výnimky a rešpektovať jej účel, ako vyplýva najmä z odôvodnenia 31 smernice. Súdny dvor ďalej uviedol, že „táto výnimka teda musí umožniť a zabezpečiť rozvoj a fungovanie nových technológií a udržať presnú rovnováhu medzi právami a záujmami majiteľov práv na jednej strane a používateľmi chránených diel, ktorí chcú využívať tieto nové technológie, na druhej strane“. Pozri tiež rozsudok z 5. júna 2014, Public Relations Consultants Association (C-360/13, EU:C:2014:1195, bod 24). Nevidím dôvod, prečo by sme sa mali v tomto prípade od tohto prístupu odchýliť, a to napriek fakultatívnej povahe výnimky obsiahnutej v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 a požiadavke reštriktívneho výkladu jej rozsahu pôsobnosti.

²⁸ Pozri bod 35 rozsudku VCAST a citovanú judikatúru.

²⁹ V rozsudku z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 86), Súdny dvor rozhodol, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 nijako nespresňuje charakteristické znaky zariadení, z ktorých alebo pomocou ktorých sa rozmnoženiny na súkromné použitie vyhotovujú. Osobitne sa v ňom neuvádza nič o právnej povahe vzťahu, ktorý môže – ako napríklad vlastnícke právo – existovať medzi fyzickou osobou, ktorá vyhotovuje rozmnoženinu na súkromné použitie, a zariadením, ktoré na to používa. Okrem toho Súdny dvor v bode 91 tohto rozsudku rozhodol, že smernica 2001/29 nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje primeranú kompenzáciu v prípade rozmnoženín chránených diel, ktoré vyhotovila fyzická osoba zo zariadenia alebo pomocou zariadenia, ktoré patrí tretej osobe.

³⁰ V bode 15 rozsudku VCAST Súdny dvor uviedol, že „v praxi si užívateľ vyberie vysielanie na internetovej stránke spoločnosti VCAST, na ktorej sa nachádza program televíznych kanálov zahrnutých v službe, ktorú táto spoločnosť poskytuje. Používateľ môže označiť konkrétne vysielanie alebo časový rámec. Následne systém spravovaný spoločnosťou VCAST zachytí televízny signál svojimi vlastnými anténami a vyhotoví záznam užívateľom zvoleného časového úseku vybraného vysielania v ukladacom priestore údajov v cloude. *Tento ukladací priestor si táto spoločnosť kúpila od ďalšieho poskytovateľa*“. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

³¹ Francúzska vláda uviedla, že jednotlivec môže nahráť hudbu alebo video, ktoré legálne získal, do cloudu, aby k nim mal jednoduchý prístup bez toho, aby musel používať fyzické médium.

prípadoch ide o reprodukciu obsahu chráneného autorským právom jednotlivcom na „médiu“. Z rozsudku VCAST (a vlastne aj z predchádzajúcej judikatúry) vyplýva, že Súdny dvor už implicitne uznal, že citovaná judikatúra a článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa vzťahujú na takéto cloudové reprodukcie obsahu chráneného autorským právom.³² Opäť nemožno prehliadnuť, že ak členský štát využije možnosť stanovenú v článku 5 ods. 2 písm. b), rozmnožovanie fyzickou osobou na súkromné použitie nie je nezákonné³³ za predpokladu, že sa zaň zaplatí primeraná kompenzácia.

40. Poskytovateľ týchto rozmnožovacích prístrojov alebo rozmnožovacích služieb však nesmie sprístupniť obsah chránený autorským právom bez súhlasu držiteľa práv. Z článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vyplýva, že nositeľ práv nie je zbavený svojho práva zakázať alebo povoliť prístup k chránenému obsahu, ktorý môžu fyzické osoby chcieť rozmnožovať na súkromné použitie v súlade s jej ustanoveniami.³⁴ Súdny dvor totiž v rozsudku z 10. apríla 2014, ACI Adam a i. (C-435/12, EU:C:2014:254, bod 41), rozhodol, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na prípad, keď sa rozmnoženiny na súkromné použitie vyhotovili z nelegálneho zdroja.³⁵

41. Podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa tam uvedená výnimka alebo obmedzenie týka výlučne práva na rozmnožovanie uvedeného v článku 2 tejto smernice.³⁶ Nevzťahuje sa najmä na právo verejného prenosu diel a právo sprístupňovania predmetov ochrany verejnosti uvedené v článku 3 tejto smernice.

42. Zo skutkových okolností rozsudku VCAST vyplýva, že v tomto prípade poskytovateľ internetových služieb poskytol dve služby, ktoré spočívali vo vyhotovení kópií a zároveň v sprístupnení diel a predmetov, na ktoré sa táto služba vzťahovala a ktoré boli následne uložené v cloudovom úložisku, ktoré si používateľ zakúpil od iného poskytovateľa.³⁷ Ako som už uviedol, zo skutočností predložených vnútroštátnym súdom nevyplýva, že by Strato poskytovala jednotlivcom iné služby na súkromné použitie ako cloudové úložisko.

43. Vzhľadom na uvedené úvahy sa domnievam, že výraz „rozmnožovanie na akomkoľvek médiu“ v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 zahŕňa rozmnoženiny založené na službách cloud computingu poskytovaných treťou stranou.

³² Generálny advokát Szpunar sa vo svojich návrhoch vo veci VCAST (C-265/16, EU:C:2017:649, body 23 až 28) domnieval, že nič nenasvedčuje tomu, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 bráni tomu, aby sa rozmnožovanie podľa výnimky uvedenej v tomto ustanovení uskutočňovalo v cloude. Generálny advokát Szpunar uznal, že rozmnožovanie a ukladanie v cloude si vyžaduje zapojenie tretích osôb. Domnieval sa však, že tento spôsob rozmnožovania by nemal byť vylúčený z rozsahu pôsobnosti výnimky týkajúcej sa rozmnožovania na súkromné účely podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 len z dôvodu zapojenia tretej osoby nad rámec jednoduchého poskytnutia nosičov alebo zariadení. Podľa generálneho advokáta Szpunara, pokiaľ je to používateľ, prevezme iniciatívu pri rozmnožovaní a pri tom definuje jej predmet a jej spôsoby, neexistuje rozhodujúci rozdiel medzi takýmto aktom a rozmnoženinou vyhotovenou tým istým užívateľom pomocou zariadenia, ktorý ju vyhotoví priamo.

³³ Ak majú legálny prístup k obsahu chránenému autorskými právami.

³⁴ Rozsudok VCAST, bod 39.

³⁵ V rozsudku z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 82), Súdny dvor potvrdil, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 stanovuje výnimku z výlučného práva autora povoliť alebo zakázať rozmnožovanie posudzovaného diela. To nevyhnutne predpokladá, že predmetom rozmnoženiny, na ktorú sa toto ustanovenie vzťahuje, musí byť chránené dielo a nie falšované alebo pirátske dielo.

³⁶ Pozri odôvodnenie 32 smernice 2001/29, v ktorom sa okrem iného uvádza, že „niektoré výnimky alebo obmedzenia platia iba pre právo rozmnožovania, ak je to potrebné“. Výnimka vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné použitie uvedená v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa vzťahuje na rozmnoženiny diel, záznamy umeleckých výkonov, zvukové záznamy, filmy a vysielanie.

³⁷ VCAST poskytla svojim zákazníkom prostredníctvom internetu systém na nahrávanie videozáznamov z pozemného vysielania talianskych vysielateľov do cloudového úložiska. Používateľ si na webovej stránke spoločnosti VCAST vybral konkrétny program alebo časový interval. Systém spravovaný spoločnosťou VCAST potom zachytil televízny signál a nahral vybraný časový interval do cloudového úložiska určeného používateľom. Toto dátové úložisko si používateľ zakúpil od iného poskytovateľa. Tento prípad je preto odlišný, pretože VCAST na rozdiel od spoločnosti Strato samotné úložisko údajov neposkytovala.

B. O druhej otázke

44. Vzhľadom na môj záver o prvej prejudiciálnej otázke je potrebné odpovedať na druhú otázku položenú vnútroštátnym súdom. Podstata otázky položenej vnútroštátnym súdom spočíva v tom, či článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vyžaduje, aby taká vnútroštátna právna úprava v oblasti súkromného rozmnožovania, akou je § 42b ods. 1 UrhG, stanovila platbu primeranej kompenzácie nositeľom práv za kapacitu cloudového úložiska, ktorú tretie osoby poskytujú jednotlivcom na súkromné použitie. Táto otázka bola položená vzhľadom na skutočnosť, že § 42b ods. 1 UrhG neustanovuje platbu poplatkov za cloudové služby. Toto ustanovenie však stanovuje poplatky za celý rad médií.

45. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Strato pred vnútroštátnym súdom tvrdila, že „už za svoje servery v Nemecku nepriamo (pretože výrobca/dovozca ho zahrnul do ceny) zaplatila poplatok z autorských práv, a aj (rakúski) používatelia za prístroje, ktorými sa vlastne samotný obsah nahráva na cloud, už zaplatili poplatok z autorských práv. Dodatočná odmena z pamäťových médií za cloudové úložisko by viedla k dvojitej alebo až trojitej poplatkovej povinnosti.“

1. Tvrdenia

46. Austro-Mechana tvrdí, že rozmnožovanie prostredníctvom cloudu spôsobuje nositeľom práv podobnú ujmu ako distribúcia nosičov záznamu alebo prístrojov na rozmnožovanie alebo poskytovanie služieb rozmnožovania, a preto musí byť primerane kompenzované. Preto sa domnieva, že § 42b ods. 1 UrhG sa má v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že primeraná kompenzácia, ktorá je v tomto ustanovení uvedená, sa vypláca za poskytovanie rozmnožovacích služieb v cloude.

47. Strato sa domnieva, že rakúsky zákonodarca výslovne vylúčil služby cloud computingu z § 42b ods. 1 UrhG, aby sa zabránilo dvojitému alebo dokonca trojitým poplatkom. V tejto súvislosti uvádza, že na to, aby bolo možné využívať služby cloud computingu, musí byť chránený materiál pred jeho odoslaním do cloudu uložený na pamäťovom médiu. Podľa rakúskeho práva sa autorský poplatok musí zaplatiť za pamäťové médium – mobilný telefón, počítač, tablet – prostredníctvom ktorého sa vyhotovuje rozmnoženina na súkromné použitie. Okrem toho, používatelia podľa spoločnosti Strato platia poplatok za prístup k originálu. Strato tiež tvrdí, že používateľ nemôže s odoslaním súkromnej kópie do cloudu veľa urobiť. Naopak, súkromný používateľ používa cloud na zobrazenie alebo uloženie prevzatého obsahu v iných koncových zariadeniach. Takéto zariadenia však majú vlastné pamäťové médium, za ktoré sa platí poplatok. Podľa spoločnosti Strato tak majú nositelia práv len na strane používateľov až tri zdroje príjmov: po prvé počiatočnú kúpu diela, po druhé ukladanie na koncových zariadeniach používaných na nahrávanie, za ktoré sa platí poplatok, a po tretie ukladanie na koncových zariadeniach používaných na sťahovanie, za ktoré sa tiež platí poplatok. Strato sa ďalej domnieva, že v prípade, podobne ako v rozsudku z 27. júna 2013, VG Wort a i. (C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:426, bod 78), je rozmnoženina vyhotovená v jednom procese pomocou súboru viacerých prístrojov, preto požiadavka primeranej kompenzácie môže byť uložená jednému prístroju v tomto procese.

48. Rakúska vláda sa domnieva, že server, prostredníctvom ktorého sa ponúkajú služby cloud computingu súkromným osobám, predstavuje záznamový nosič, za ktorý musí výrobca alebo dovozca zaplatiť poplatok. Táto odmena sa prenáša na poskytovateľa služieb cloud computingu. Ďalšia odmena pre poskytovateľa cloudových služieb preto nie je potrebná a môže viesť k nadmernej kompenzácii.

49. Dánska vláda uvádza, že služby cloud computingu nemožno považovať za poskytovanie zariadení, prístrojov a záznamových médií na digitálne rozmnožovanie súkromným osobám alebo za poskytovanie služby rozmnožovania takýmto osobám. Domnieva sa preto, že rozsudok Padawan, ktorý sa vzťahuje na fyzické pamäťové médiá, ako sú CD a DVD, ktoré existovali pred cloud computingom, sa na skutkové okolnosti tohto prípadu nevzťahuje. Podľa dánskej vlády nie je cloud computing potrebný na to, aby si jednotlivci vytvárali rozmnoženiny na súkromné použitie. Služba cloud computingu je len digitálnym úložiskom digitálneho obsahu a k takto uloženému obsahu majú súkromné osoby prístup len prostredníctvom typov pamäťových médií, ktoré sa použili na pôvodné uloženie, teda smartfónov alebo počítačov. Podmienkou na to, aby jednotlivci vlastnili rozmnoženinu na súkromné použitie, je teda toto pôvodné úložné médium, a nie služba cloud computingu. Systém, v ktorom sa za služby cloud computingu platia poplatky, je preto pravdepodobne v rozpore s požiadavkou „primeranej kompenzácie“ stanovenou v odôvodnení 31 smernice 2001/29. Dánska vláda sa domnieva, že môže existovať nezanedbateľné riziko nadmernej kompenzácie spočívajúce v tom, že za tú istú rozmnoženinu na súkromné použitie bude zaplatené niekoľkokrát. Môže to tak byť najmä v prípadoch, keď sú zaplatené dva poplatky, a to za pamäťový nosič, na ktorom sa nachádza rozmnoženina, a za následnú službu spočívajúcu v jej uložení (napríklad služba cloud computingu).

50. Francúzska vláda tvrdí, že servery používané poskytovateľmi služieb, aj keď podliehajú poplatku za rozmnožovanie na súkromné použitie, nemusia byť nevyhnutne šírené a získané na území členského štátu, ktorého sa týka súkromné rozmnožovanie. Preto skutočnosť, že nemožno vylúčiť dvojité kompenzáciu, by nemala viesť k vylúčeniu možnosti členských štátov ukladať poplatky poskytovateľom služieb cloudového úložiska, ktorí poskytujú služby používateľom s bydliskom na ich území. V opačnom prípade by nemusela existovať žiadna skutočná náhrada ujmy spôsobenej rozmnoženinami na súkromné použitie vyhotovenými v tomto kontexte.³⁸ V každom prípade poplatky za rozmnožovanie na súkromné použitie, ktoré sa platia v príslušnom členskom štáte za prístroje potrebné na nahrávanie obsahu z cloudu, nepredstavujú dvojitú platbu v porovnaní s odmenou, ktorú by mal platiť prevádzkovateľ tejto služby. Rozmnoženiny vyhotovené na týchto prístrojoch, za ktoré sa platí poplatok za rozmnožovanie na súkromné použitie, predstavujú rozmnoženiny, ktoré sa líšia od rozmnoženín vyhotovených v cloudovej službe. Každá z týchto rozmnoženín spôsobuje v príslušnom členskom štáte inú škodu a vyžaduje si zaplatenie primeranej kompenzácie.

2. Rozsudok Padawan

51. Keďže všetky tieto otázky týkajúce sa rozmnožovania na súkromné použitie a primeranej kompenzácie Súdny dvor prvýkrát preskúmal v rozsudku Padawan, môže byť užitočné preskúmať toto rozhodnutie trochu podrobnejšie.

³⁸ Francúzska vláda citovala rozsudok z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i. (C-521/11, EU:C:2013:515, body 64 a 65), ktorý sa týkal možnosti osoby, ktorá predtým zaplatila tento poplatok v členskom štáte, ktorý nie je miestne príslušný, požiadať o jeho vrátenie v súlade s jeho vnútroštátnym právom.

52. V tomto prípade sa španielska organizácia kolektívnej správy autorských práv domáhala od subjektu, ktorý predával CD, DVD a MP3 prehrávače, vrátenia poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie stanoveného španielskym právom. To bolo namietnuté z dôvodu, že uplatnenie tohto poplatku na tieto digitálne nosiče bez rozdielu a bez ohľadu na funkciu, na ktorú sú určené, je v rozpore so smernicou 2001/29.

53. Súdny dvor najprv pripomína, že vyhotovenie rozmnoženiny „fyzickou osobou na súkromné použitie sa musí považovať za konanie, ktoré môže autorovi dotknutého diela spôsobiť ujmu“.³⁹ Súdny dvor síce uznal, že tejto osobe v zásade prislúcha, aby nahradila ujmu súvisiacu s týmto vyhotovovaním rozmnoženiny tým, že tomuto nositeľovi práva zaplatí kompenzáciu,⁴⁰ ale zároveň zdôraznil značné praktické ťažkosti spojené s identifikáciou porušení súkromnými používateľmi, ako aj skutočnosť, že ujma spôsobená takýmito individuálnymi porušeniami môže byť minimálna, a nemôže preto viesť k povinnosti platby.

54. Súdny dvor ďalej rozhodol, že „členské štáty môžu zaviesť na účely financovania primeranej kompenzácie ‚poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie‘, ktorý nemajú zaplatiť dotknuté súkromné osoby, ale osoby majúce zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie a ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia súkromným osobám alebo im poskytujú služby súvisiace s vyhotovovaním rozmnoženín. V rámci takéhoto systému prislúcha povinnosť zaplatiť poplatok za vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné použitie osobám, ktoré majú tieto zariadenia. V takomto systéme nie sú nepochybne používatelia chránených predmetov osobami povinnými financovať primeranú kompenzáciu na rozdiel od toho, čo zrejme vyžaduje odôvodnenie 31 smernice 2001/29. Treba však na jednej strane uviesť, že činnosť osôb povinných zaplatiť tento poplatok, a síce sprístupnenie zariadení, prístrojov a nosičov na rozmnožovanie, alebo poskytovanie služieb súvisiacich s vyhotovovaním rozmnoženín súkromným používateľom, predstavuje skutkový predpoklad, ktorý je potrebný na to, aby fyzické osoby mohli získať rozmnoženiny na súkromné použitie. Na druhej strane nič nebráni tomu, aby osoby povinné zaplatiť uvedený poplatok premietli výšku poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie do ceny za sprístupnenie týchto zariadení, prístrojov a nosičov na rozmnoženiny alebo za poskytnutie služby súvisiacej s vyhotovovaním rozmnoženiny. Poplatok bude musieť v konečnom dôsledku znášať súkromný používateľ, ktorý zaplatí túto cenu. Za týchto okolností sa súkromný používateľ, ktorému boli sprístupnené zariadenia, prístroje a nosiče na digitálne rozmnožovanie alebo ktorý je príjemcom služieb súvisiacich s vyhotovovaním rozmnoženiny, musí v skutočnosti považovať za osobu nepriamo povinnú platiť primeranú kompenzáciu“.⁴¹

³⁹ Rozsudok Padawan, bod 44.

⁴⁰ Rozsudok Padawan, bod 45.

⁴¹ Rozsudok Padawan, body 46 až 48.

55. Súdny dvor následne dospel k záveru, že keďže systém poplatkov umožňuje osobe povinnej zaplatiť kompenzáciu organizáciám kolektívnej správy práv konajúcim v mene nositeľov práv získať späť tieto náklady od súkromných používateľov pri kúpe napríklad záznamového zariadenia, takýto systém sa musí považovať za systém, ktorý je v zásade v súlade s požadovanou spravodlivou rovnováhou medzi záujmami nositeľov práv a ostatných.⁴²

56. Súdny dvor tiež rozhodol, že existuje nevyhnutná súvislosť medzi uplatňovaním poplatku na súkromných spotrebiteľov a potenciálnou ujmu, ktorú by rozmnožovanie na súkromné použitie mohlo spôsobiť nositeľom práv. Keďže sa predpokladá, že títo spotrebiteľia môžu „využívať všetky funkcie, ktoré uvedené zariadenia ponúkajú, vrátane funkcie spojenej s rozmnožovaním“, vyplýva z toho, že samotná schopnosť týchto zariadení alebo týchto prístrojov na vyhotovovanie rozmnoženín „je postačujúca na odôvodnenie uplatňovania poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie pod podmienkou, že uvedené zariadenia a prístroje boli sprístupnené fyzickým osobám ako súkromným používateľom“.⁴³

3. Analýza

57. Ako som už uviedol, článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 ukladá členským štátom, ktoré zaviedli výnimku týkajúcu sa rozmnoženiny na „súkromné použitie“, povinnosť v rámci svojich právomocí zabezpečiť účinné vyberanie primeranej kompenzácie určenej na odškodnenie nositeľov práv.⁴⁴ Vzhľadom na to, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 je fakultatívny a bližšie nešpecifikuje jednotlivé parametre systému spravodlivej kompenzácie, ktoré vyžaduje, je zrejmé, že členské štáty majú širokú mieru voľnej úvahy pri definovaní týchto parametrov vo vnútroštátnom práve.⁴⁵ Členské štáty teda môžu slobodne určiť, ktoré osoby majú zaplatiť takúto spravodlivú kompenzáciu⁴⁶, a určiť spôsob, podrobnosti a výšku takejto náhrady, pričom musia rešpektovať smernicu 2001/29 a právo Únie vo všeobecnosti, hoci, ako už Súdny dvor rozhodol, samotná otázka spravodlivej náhrady je autonómnym pojmom práva Únie.⁴⁷ Ako vyplýva z odôvodnení 35 a 38 smernice 2001/29, toto ustanovenie vyjadruje vôľu normotvorcu Únie

⁴² Rozsudok Padawan, bod 49. Hľadanie vhodnej rovnováhy v rámci autorského práva môže tiež poukázať na potrebu zosúladiť práva duševného vlastníctva zaručené článkom 17 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), slobodu prejavu a informácií, ktoré sú zaručené článkom 11 Charty, ako aj ochranu všeobecného záujmu. Pozri rozsudok z 9. marca 2021, VG Bild-Kunst (C-392/19, EU:C:2021:181, bod 54 a citovaná judikatúra). Pokiaľ ide o všeobecnú diskusiu o povahe a komplexnosti výnimiek a obmedzení stanovených v článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29, pozri tiež rozsudok z 29. júla 2019, Funke Medien NRW (C-469/17, EU:C:2019:623, body 34 až 54). Okrem toho Súdny dvor pripomenul, že pri uplatnení výnimiek stanovených v článku 5 smernice 2001/29 sa musí dodržať zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie zakotvenú v článku 20 Charty a ktorá podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené. Rozsudok z 22. septembra 2016, Microsoft Mobile Sales International a i. (C-110/15, EU:C:2016:717, bod 44).

⁴³ Rozsudok Padawan, body 55 a 56.

⁴⁴ Rozsudok z 9. júna 2016, EGEDA a i. (C-470/14, EU:C:2016:418, bod 21).

⁴⁵ Mieru voľnej úvahy, ktorú majú členské štáty pri preberaní konkrétnej výnimky alebo konkrétneho obmedzenia do vnútroštátneho práva v zmysle článku 5 ods. 2 alebo 3 smernice 2001/29, treba posudzovať podľa jednotlivého prípadu, a to najmä na základe znenia predmetného ustanovenia, keďže stupeň harmonizácie výnimiek a obmedzení predpokladaných v právnych predpisoch Únie v skutočnosti vychádza z ich vplyvu na riadne fungovanie vnútorného trhu, ako sa uvádza v odôvodnení 31 smernice 2001/29. Rozsudok z 29. júla 2019, Funke Medien NRW (C-469/17, EU:C:2019:623, bod 40).

⁴⁶ Za predpokladu, že túto kompenzáciu nakoniec znášajú súkromní používatelia. Vzhľadom na praktické ťažkosti spojené s výberom primeranej kompenzácie od súkromných používateľov Súdny dvor rozhodol, že členské štáty môžu financovať takúto primeranú kompenzáciu prostredníctvom poplatku uloženého osobám, ktoré poskytujú zariadenia, prístroje a nosiče na rozmnožovanie fyzickým osobám. Keďže poplatok za rozmnožovanie na súkromné použitie sa môže premietnuť do ceny za poskytnutie rozmnožovacieho zariadenia, prístroja alebo nosiča alebo za poskytnutie rozmnožovacej služby, takýto systém je prijateľný, pretože bremeno takéhoto poplatku v konečnom dôsledku znášajú súkromní používatelia. Naproti tomu článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 bráni systému primeranej kompenzácie za rozmnožovanie na súkromné použitie, ktorý je financovaný zo všeobecného štátneho rozpočtu, takže nie je možné zabezpečiť, aby náklady na takúto odmenu znášali používatelia súkromných rozmnoženín. V tomto zmysle pozri rozsudok z 9. júna 2016, EGEDA a i. (C-470/14, EU:C:2016:418, body 33 až 42).

⁴⁷ Rozsudok Padawan, bod 37.

zaviesť osobitný mechanizmus kompenzácie, ktorý začne fungovať v okamihu, keď nositeľom práv vznikne ujma, ktorá má v zásade za následok vznik povinnosti odškodniť ich alebo im poskytnúť náhradu.⁴⁸

58. Keďže riziko rozmnožovania, najmä v digitálnom prostredí, je všadeprítomné a týka sa všetkých oblastí, normotvorca Únie zaviedol v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 výnimku vo vzťahu k rozmnožovaniu na súkromné použitie ako spôsob, ako zabezpečiť, aby nositelia práv neutrpejú neprimeranú ujmu⁴⁹ v dôsledku takéhoto rozmnožovania.⁵⁰ Najmä ak sa členské štáty rozhodnú uplatniť vo svojom vnútroštátnom práve výnimku týkajúcu sa rozmnožovania na súkromné použitie ustanovenú v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, sú povinné zabezpečiť, aby sa nositeľovi práv vyplátila primeraná kompenzácia.

59. Spravodlivá odmena je odmena, ktorá nositeľom práv nekompenzuje nadmerne alebo neprimerane⁵¹ ujmu spôsobenú rozmnožovaním na súkromné použitie. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že požiadavka primeranej kompenzácie za takéto rozmnožovanie stanovená v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 predstavuje svojou povahou náhradu alebo odhad ujmy spôsobenej nositeľom práv. Vzhľadom na to, že súkromnú povahu takejto rozmnoženiny je ťažké, ak nie prakticky nemožné, zistiť, Súdny dvor preto umožnil členským štátom, aby v rámci svojej voľnej úvahy prijali, pokiaľ ide o rozmnožovanie na súkromné použitie, určité vyvrátené domnienky.⁵²

60. Ako uviedol Súdny dvor v bode 51 rozsudku z 11. júla 2013, *Amazon.com International Sales a i.* (C-521/11, EU:C:2013:515), systémy poplatkov za rozmnoženinu na súkromné použitie sú vo vzťahu k väčšine nosičov v súčasnosti nevyhnutne nepresné, keďže je prakticky nemožné určiť, ktoré dielo bolo rozmnožené a kto a na akom nosiči rozmnoženinu vyhotovil.⁵³ Pokiaľ ide o zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie, Súdny dvor uviedol, že výška takéhoto poplatku stanoveného na vstupe nemôže byť určená na základe kritéria skutočnej ujmy, keďže jej rozsah je v štádiu uvedenia dotknutých prístrojov do obehu neznámy. Tento poplatok preto treba nutne zriadiť paušálnym spôsobom.⁵⁴

⁴⁸ Pozri rozsudky z 11. júla 2013, *Amazon.com International Sales a i.* (C-521/11, EU:C:2013:515, bod 40), a z 22. septembra 2016, *Microsoft Mobile Sales International a i.* (C-110/15, EU:C:2016:717, bod 26).

⁴⁹ Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 ukladá členskému štátu, ktorý vo svojom vnútroštátnom práve zaviedol výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, povinnosť dosiahnuť výsledok spočívajúci v tom, že tento členský štát musí v rámci svojich právomocí zabezpečiť účinné zaplatenie primeranej kompenzácie určenej na odškodnenie nositeľov výlučného práva rozmnožovania, ktorým bola spôsobená ujma, najmä ak táto ujma vznikla na území uvedeného členského štátu. V tejto súvislosti sa možno domnievať, že ujma, ktorú treba nahradiť, bola spôsobená na území členského štátu, v ktorom sú títo koneční používatelia usadení. Rozsudok z 11. júla 2013, *Amazon.com International Sales a i.* (C-521/11, EU:C:2013:515, body 57 a 58 a citovaná judikatúra).

⁵⁰ Je potrebné poznamenať, že výnimka pre rozmnožovanie na súkromné použitie sa uplatňuje len vtedy, ak sa rozmnožovanie na súkromné použitie uskutočňuje z autorizovaného zdroja. Pokiaľ ide o systém poplatkov za rozmnožovanie na súkromné použitie, ktorý nerozlišuje medzi kópiami vyhotovenými z autorizovaného zdroja a kópiami vyhotovenými z neautorizovaného zdroja, Súdny dvor v rozsudku z 10. apríla 2014, *ACI Adam a i.* (C-435/12, EU:C:2014:254), rozhodol, že nerešpektuje spravodlivú rovnováhu medzi nositeľom práv a používateľmi.

⁵¹ Takéto prípady nerešpektujú „primeranú rovnováhu“ vyžadovanú odôvodnením 31 smernice 2001/29. Pozri rozsudky z 12. novembra 2015, *Amazon.com International Sales a i.* (C-572/13, EU:C:2015:750, bod 86), a z 22. septembra 2016, *Microsoft Mobile Sales International a i.* (C-110/15, EU:C:2016:717, bod 51).

⁵² Rozsudok z 11. júla 2013, *Amazon.com International Sales a i.* (C-521/11, EU:C:2013:515, body 41 až 45 a citovaná judikatúra).

⁵³ Pozri aj rozsudok z 22. septembra 2016, *Microsoft Mobile Sales International a i.* (C-110/15, EU:C:2016:717, bod 35). Je preto pravda, že z čisto teoretického hľadiska skutočnosť, že sa takýto poplatok platí, nenahrádza individuálne posúdenie ujmy, ktorú utrpeli nositelia práv v každom prípade.

⁵⁴ Rozsudok z 12. novembra 2015, *Hewlett-Packard Belgium* (C-572/13, EU:C:2015:750, body 70 a 71).

61. Z odôvodnenia 35 smernice 2001/29 tiež jasne vyplýva, že v prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby „nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku“, nemusí byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba.⁵⁵ Môžu teda existovať prípady, ako to vyplýva z odôvodnenia 35 smernice 2001/29, ktoré jasne stanovujú, že ak je „ujma nositeľa práv minimálna, nemusí vzniknúť žiadna povinnosť platby“. Zároveň by som chcel uviesť, že v súlade s článkom 6 smernice 2001/29, ako ho vyložil Súdny dvor v rozsudku z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 72), dotknutý členský štát môže konkrétnu výšku kompenzácie v prospech nositeľov práv podmieniť použitím či nepoužitím takýchto technologických prostriedkov, aby nositelia práv boli skutočne motivovaní k ich používaniu, a aby tak dobrovoľne prispievali k správne uplatňovaniu výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie.

62. Okrem toho Súdny dvor v bode 78 rozsudku z 27. júna 2013, VG Wort a i. (C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:426), rozhodol, že „v prípade, že sú rozmnoženiny vyhotovené v jednom procese pomocou súboru viacerých prístrojov, členské štáty sa môžu vrátiť späť o niekoľko etáp predchádzajúcich vyhotoveniu rozmnoženiny a prípadne zaviesť systém, v ktorom primeranú kompenzáciu zaplatia osoby, ktoré majú ten prístroj z tohto súboru, ktorý prispel k tomuto procesu neautomatizovaným spôsobom, ak majú tieto osoby možnosť preniesť náklady súvisiace s týmto poplatkom na svojich zákazníkov. Celková výška tejto primeranej kompenzácie, ktorá sa má poskytnúť ako náhrada škody spôsobenej nositeľom práv celým jedným takým procesom, sa nesmie v zásade líšiť od výšky kompenzácie stanovenej za vyhotovenie rozmnoženiny, ktorá sa vyhotovuje len jediným prístrojom“.

63. Nemôžem sa však ubrániť pocitu, že normotvorca Únie by mal tento aspekt článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 prehodnotiť.⁵⁶ Pojem „primeraná kompenzácia“ je natoľko široký a otvorený, že je nevyhnutný určitý stupeň subjektívneho posúdenia. Okrem určitých usmernení, ktoré poskytuje článok 5 ods. 5 smernice 2001/29 a niektoré odôvodnenia tejto smernice, najmä jej odôvodnenia 31 a 35, existuje niekoľko ďalších právnych pravidiel, ktoré môžu byť užitočné pre vnútroštátne súdy alebo Súdny dvor, pokiaľ ide o to, akú odmenu (pokiaľ vôbec nejakú) možno v tejto súvislosti považovať za „primeranú“.⁵⁷

64. V tejto súvislosti článok 5 ods. 5 smernice 2001/29 v podstate stanovuje, že výnimka alebo obmedzenie uvedené v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice nesmie byť v rozpore s obvyklým využívaním⁵⁸ diela alebo iného predmetu ochrany a nesmie neodôvodnene poškodzovať oprávnené záujmy⁵⁹ nositeľa práv.

⁵⁵ Generálny advokát Cruz Villalón vo svojich návrhoch, ktoré predniesol vo veci Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2014:2001, body 60 a 61), uviedol, že odôvodnenie 35 smernice 2001/29 spresňuje, že „v prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusí byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba“. Domnieval sa, že „z tohto ustanovenia by bolo možné vyvodiť, že smernica 2001/29 poveruje členské štáty, aby rozhodli o vhodnosti zabrániť akejkoľvek nadmernej kompenzácií, teda aby zabezpečili, že používatelia nebudú v situácii, keď budú musieť dvakrát zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné účely, určený na financovanie primeranej kompenzácie, a to prvýkrát pri zákonom nadobudnutí súborov obsahujúcich diela v obchodoch a po druhýkrát pri nadobudnutí nosičov určených na rozmnožovanie, čo môže byť zrejme prípad vo veci samej“.

⁵⁶ Okrem toho sa zásady vyplývajúce z rozsudku Padawan musia vykladať v kontexte a s prihliadnutím na technológie a zvyklosti používateľov v roku 2010, keď sa o tejto veci rozhodovalo, hoci Súdny dvor tento rozsudok v nasledujúcich veciach opakovane spresňoval.

⁵⁷ Mieru voľnej úvahy, ktorú majú členské štáty pri vykonávaní výnimiek a obmedzení stanovených v článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29 a ktorá je značná, nemožno použiť spôsobom, ktorý by narušil ciele uvedenej smernice, ktorými sú zavedenie vysokej úrovne ochrany autorov a zabezpečenie riadneho fungovania vnútorného trhu. Rozsudok z 29. júla 2019, Funke Medien NRW (C-469/17, EU:C:2019:623, bod 50 a citovaná judikatúra). Okrem toho Súdny dvor uviedol, že z odôvodnenia 44 smernice 2001/29 vyplýva, že zámerom normotvorcu Únie bolo, aby bolo možné rozsah týchto výnimiek a obmedzení ešte viac obmedziť, ak dôjde k niektorým novým spôsobom použitia diel chránených autorským právom alebo iných predmetov ochrany. Pozri rozsudok z 10. apríla 2014, ACI Adam a i. (C-435/12, EU:C:2014:254, bod 27).

⁵⁸ Tieto pojmy tiež nie sú definované.

⁵⁹ Tieto pojmy tiež nie sú definované.

4. Uplatnenie týchto zásad na prejednávanej vec

65. Pokiaľ ide o tento prípad, teraz je potrebné posúdiť, do akej miery (ak vôbec) majú nositelia práv nárok na (dodatočnú) kompenzáciu za cloudové úložisko poskytnuté jednotlivcom na súkromné použitie,⁶⁰ keďže vnútroštátne právne predpisy v tomto prípade už zrejme stanovujú platenie poplatkov za širokú škálu príslušných médií.

66. Každý krok pri nahrávaní a sťahovaní obsahu chráneného autorským právom do cloudu alebo z cloudu z prístrojov alebo médií, ako sú smartfóny, predstavuje rozmnožovanie tohto obsahu, ktoré v zásade porušuje článok 2 smernice 2001/29, pokiaľ takéto rozmnožovanie nie je odôvodnené na základe výnimky alebo obmedzenia podľa článku 5 tejto smernice. Vzhľadom na to, že článok 5 ods. 2 písm. b), ako aj článok 5 ods. 5 smernice 2001/29 sa snažia zabrániť nadmernej a nedostatočnej kompenzácii nositeľov práv, a teda sa snažia dosiahnuť primeranú rovnováhu medzi súkromným používateľom a nositeľom práv, vzniká otázka, či sa musí platiť samostatný poplatok za každý krok v procese rozmnožovania vrátane rozmnožovania alebo ukladania do cloudu vzhľadom na to, že používateľ už mohol zaplatiť primeranú kompenzáciu za prístroje a médiá použité v tomto procese.⁶¹

67. Na pojednávaní 7. júla 2021 Austro-Mechana aj rakúska vláda uviedli, že poplatok za rozmnožovanie na súkromné použitie sa v Rakúsku neplatí za prístroje, ale len za médiá. S výhradou overenia zo strany vnútroštátneho súdu sa zdá, že štúdia Private Copying Global Study 2020 toto tvrdenie potvrdzuje.⁶² Treba však poznamenať,⁶³ že podľa tejto štúdie sa poplatky platia za širokú škálu médií.⁶⁴ Zdá sa teda, že poplatok sa platí najmä za integrovanú pamäť mobilných telefónov s hudobným alebo video prehrávačom, integrovanú pamäť obsiahnutú v mnohých počítačoch a tabletoch, inteligentné hodinky s integrovanou pamäťou, DVD, pamäťové disky USB atď. Za poskytnutie úložnej kapacity v cloude sa neplatí.⁶⁵ V štúdiu sa v súvislosti s Rakúskom v časti s názvom „Explanation on Developments“ uvádza, že „došlo však k výraznému poklesu predaja fyzických nosičov, s výnimkou mobilných telefónov. Ľudia čoraz častejšie využívajú cloud na rozmnožovanie na súkromné použitie alebo streamovacie služby. Spoplatnenie rozmnožovania na súkromné použitie v cloude je preto priamym strategickým cieľom Austro-Mechan“.

68. Zo spisu predloženého Súdneho dvoru teda vyplýva, s výhradou overenia vnútroštátnym súdom, že rozmnožovanie na súkromné použitie jednotlivcami⁶⁶ sa mení, pričom sa kladie väčší dôraz na obmedzený počet prístrojov a médií, ako sú smartfóny a tablety v kombinácii so

⁶⁰ A na účely, ktoré nie sú priamo ani nepriamo komerčné.

⁶¹ Zdá sa, že tieto poplatky sa v jednotlivých členských štátoch značne líšia, pretože je možné, že určité zariadenie (napríklad osobný počítač alebo smartfón) bude v jednom členskom štáte spoplatnené a v inom nie. To isté platí aj pre výšku týchto poplatkov, ktorá sa môže v jednotlivých členských štátoch líšiť. V tejto súvislosti pozri Private Copying Global Study 2020. Dostupné na https://www.irma.asso.fr/IMG/pdf/sg20-1067_private_copying_global_study_2020_2020-11-23_en.pdf. Z tejto štúdie napríklad vyplýva, že v Írsku existuje výnimka pre rozmnožovanie na súkromné použitie podľa § 101 zákona o autorskom práve a súvisiacich právach z roku 2000, ale že za rozmnožovanie na súkromné použitie sa neplatí žiadny poplatok.

⁶² Pozri strany 286 až 296 štúdie.

⁶³ Pozri strany 286 až 296 štúdie.

⁶⁴ V tejto súvislosti Strato k svojmu vyjadreniu pripojila aj zoznam poplatkov, ktoré Austro-Mechana uplatňuje za pamäťové médiá uvedené na trh od 1. januára 2018. Pozri prílohu 12.

⁶⁵ Strato uvádza, že žiadny členský štát v súčasnosti neukladá poplatok za rozmnožovanie na súkromné použitie za služby na báze cloudu. Francúzska vláda na pojednávaní 7. júla 2021 uviedla, že Francúzsko stanovuje poplatok za služby sieťových osobných videorekordérov (Network Based Personal Video Recorder services).

⁶⁶ Prínajmenšom v Rakúsku, ale predpokladám, že vo všetkých členských štátoch.

službami cloud computingu, než na širokú škálu samotných prístrojov a médií. Okrem toho sa zdá, s výhradou overenia vnútroštátnym súdom, že poplatky sa vzťahujú skôr na prístroje a médiá než na služby cloud computingu.

69. Právo na primeranú kompenzáciu podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vzniká za určitých okolností na základe vyvrátiteľnej domnienky existencie ujmy spôsobenej nositeľom práv a v zásade znamená povinnosť používateľov spôsobenú ujmu nahradiť. V tejto súvislosti existuje najmä vyvrátiteľná domnienka pri posudzovaní ujmy spôsobenej nositeľom práv, že fyzické osoby využívajú rozmnožovanie a pamäťové kapacity elektronických prístrojov alebo médií, ktoré im boli poskytnuté.⁶⁷ Okrem toho sa predpokladá, že ujma, ktorá má byť nositeľovi práv nahradená z dôvodu rozmnožovania na súkromné použitie, vzniká na území členského štátu, v ktorom sú koneční používatelia usadení.⁶⁸

70. Podľa môjho názoru by sa vzhľadom na nevyhnutne nepresnú povahu paušálnych poplatkov z prístrojov alebo médií malo postupovať opatrne pred akoukoľvek kombináciou takýchto paušálnych poplatkov s inými systémami kompenzácie alebo účtovaním iných poplatkov za cloudové služby bez vykonania predchádzajúcej empirickej štúdie v tejto veci, a to najmä bez určenia, či kombinované používanie takýchto prístrojov, médií a služieb spôsobuje nositeľom práv dodatočnú ujmu, čo môže viesť k nadmernej kompenzácii a narušeniu spravodlivej rovnováhy medzi nositeľmi práv a používateľmi, ktorá je uvedená v odôvodnení 31 smernice 2001/29.

71. Ak sa nezohľadní rozmnožovanie/ukladanie v cloude, môže vzniknúť riziko nedostatočnej kompenzácie nositeľa práv. Vzhľadom na to, že nahrávanie a sťahovanie obsahu chráneného autorským právom z cloudu pomocou prístrojov alebo médií však možno na účely rozmnožovania na súkromné použitie považovať za jednotný postup, členské štáty môžu, vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponujú, prípadne zaviesť systém, v rámci ktorého sa primeraná kompenzácia vypláca len za prístroje alebo médiá, ktoré sú podstatnou súčasťou tohto procesu, za predpokladu, že to reflektuje ujmu spôsobenú nositeľom práv v dôsledku tohto postupu.

72. Možno teda zhrnúť, že za rozmnožovanie fyzickou osobou na jej súkromné použitie na základe služieb cloud computingu poskytovaných treťou stranou sa neplatí osobitný poplatok za predpokladu, že poplatky zaplatené za prístroje a médiá v dotknutom členskom štáte reflektujú aj ujmu spôsobenú nositeľom práv takýmto rozmnožovaním. Ak sa členský štát skutočne rozhodol stanoviť systém poplatkov za prístroje a médiá, vnútroštátny súd môže v zásade predpokladať, že tento systém sám osebe predstavuje „primeranú kompenzáciu“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ibaže by nositeľ práv (alebo jeho zástupca) mohol jednoznačne preukázať, že takáto platba bola za okolností prípadu neprimeraná.

73. Toto posúdenie, ktoré si vyžaduje značnú ekonomickú odbornosť a znalosť viacerých odvetví, musí vykonať vnútroštátny súd.

⁶⁷ S takýmito domnienkami mám určité ťažkosti vzhľadom na to, že vznik online služieb, ktoré umožňujú používanie obsahu chráneného autorským právom, ako sú knihy, hudba alebo filmy, môže výrazne znížiť možnosť súkromných používateľov reprodukovat chránený obsah v rozpore s článkom 2 smernice 2001/29. Domnievam sa, že poplatky by sa mali stanoviť tak, aby zohľadňovali tento jav a skutočnosť, že prístroje a médiá sa môžu viac používať na ukladanie obsahu, ktorý neporušuje práva na rozmnožovanie, napríklad súkromných fotografií, ktoré urobil vlastník prístroja.

⁶⁸ Pokiaľ ide o posledný bod, skutočnosť, že Strato mohla, ako tvrdí, platiť poplatky za svoje servery v Nemecku, je v kontexte tohto konania do značnej miery irelevantná. Ak sa za poskytovanie služieb cloud computingu fyzickým osobám usadeným v Rakúsku majú platiť akékoľvek poplatky, musia sa platiť v Rakúsku. V súlade s rozsudkom z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i. (C-521/11, EÚ:C:2013:515, bod 37), však Strato môže požadovať (čiastočne) vrátenie poplatkov zaplatených v Nemecku.

VI. Návrh

74. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky položené Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko) takto:

Pojem „na akomkoľvek médiu“ uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti zahŕňa rozmnožovanie založené na službách cloud computingu poskytovaných treťou osobou.

Osobitný poplatok sa neplatí za rozmnožovanie fyzickou osobou na jej súkromné použitie na základe služieb cloud computingu poskytovaných treťou osobou za predpokladu, že poplatky zaplatené za prístroje a média v príslušnom členskom štáte reflektujú aj ujmu spôsobenú nositeľovi práv takýmto rozmnožovaním. Ak sa členský štát skutočne rozhodol stanoviť systém poplatkov za prístroje a média, vnútroštátny súd môže v zásade predpokladať, že tento systém sám osebe predstavuje „primeranú kompenzáciu“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ibaže by nositeľ práv (alebo jeho zástupca) mohol jednoznačne preukázať, že takáto platba bola za okolností prípadu neprimeraná.